

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-Decembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Septembrie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzi cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

„Fundațiunea Andronic.“

Din nordul Transilvaniei, 10 Septembrie 1884.

Luptăm luptă grea, însă lupta noastră este dreaptă. Și dreaptă fiind lupta noastră, cu încredere privim la modestele succese de până acuma.

Desvoltarea noastră se începe la anul mîntuirii noastre naționale. De ani 36 ne putem mișca și noi mai liber, și dacă nu am făcut minuni în desvoltarea noastră națională, vina nu este a noastră, ci a împregiurării, în care am trăit până la 1848 și dela 1848 până astăzi.

Ani 36 în viața unui popor sunt picătură de apă în mare. Și mai ales la noi românii acest adevăr este adevăr de aur.

Anul 1848 ne-a apucat numai cu classa țeranilor. Inteligență am avut relativ puțină, însă bună, și ea cu conștiință curată se prezentează în fața lui Dumnezeu, căci a fost la înălțimea chemării sale.

Preoțimea noastră întru nimica nu s'a ridicat pre atunci preste țerani cu inteligență. Soartea ei atunci ca și acuma era legată de soartea țeranului, și ea cu cea a acestuia de coarnele plugului. Anul mîntuirii a redat libertatea românului, și cu ea posibilitatea de a progresa, de a se cultiva, în celelalte însă poporul nostru a rămas tot la coarnele plugu-

lui, și astăzi stă unde a stat la 1848. Sărăcia se poate deci explica.

De industrie și comerț încă nu vom putea vorbi. Starea de iobăgie eschidea și posibilitatea de a se desvolta la noi industria și comerțul.

De 36 de ani ne-am pus pe lucru. Simțeam și simțim încă necesitatea de a ne forma classa mijlocie, industriei, și pre aceștia săi punem în condițiuni, ca ei se poată ținea concurența cu concitorii nostri din patrie.

S'au aflat între noi oameni cu inimă și dare de mână, cărora le-a zăcut la inimă viitorul națiunii noastre, și ei au pus temelie industriei noastre naționale.

La acest loc cu pietate trebuie se ne aducem aminte de fericitul în Domnul Dumitru Andronic, care a agonisit o viață întreagă, a legat banul cu 10 noduri — cum s'ar dice, ca din agoniseala lui se odrăsească o ramură indispensabilă a vieții noastre naționale — industria.

Fericitul Andronic și-a lăsat toată averea s'a neamului românesc.

De patru ani, dela moartea nobilului fundator publicul român aștepta mereu ca să se impartă ajutoarele proveđute în testament pentru industria-rii români de religiunea ortodoxă. Fundațiunea s'a regulat definitiv și vener. Consistoriu a publicat deja concursul cu detaliurile cunoscute.

Consimțim și noi cu modul de distribuire a celor 5000 fl. ce s'au votat pentru anul acesta și ne bucurăm că vener. Consistoriu a dovedit mult tact și înțelepciune în afacerea acestei fundațiuni, care îndată după moartea generosului fundator prin o ciudată coincidență de împregiurări juridice era pe aci să se periclitaze.

Acum când fundațiunea este pe deplin asigurată ni se deschide o frumoasă perspectivă pentru industria noastră națională. Mulți se vor bucura de aceste ajutoare și vor binecuvînta memoria marelui binefăcătoriu.

Dar dacă voim ca aceste ajutoare să corespundă în faptă intențiunii ce a avut fundatorul și exigențiilor noastre industriale, trebuie să fim cu mare atențiune la distribuirea lor. Este adevărat, că vener. Consistoriu a formulat în concursul publicat condițiunile necesare la aceste formalități noi nu avem nimic de adaus decât să dorim ca la distribuire să se observe cu strictetă acele condițiuni.

Ne vedem însă siliți a face unele observațiuni.

E de prevădut că vor concurce mulți tineri industriali la aceste ajutoare, mai mulți decît este numărul ajutoarelor votate. Deci ușor se poate în-

tîmpla ca la distribuire se fie preferiți unii și delăturați alții. Este lucru firesc că pe lângă formalități mai joacă un rol principal și recomandațiunile diferiților bărbați, cari stau în conexiuni cu domni din Consistoriu. Este cu greu a desconsidera asemenea solicitări amicabile și de aceea mulți se tem că și aici se va întempla aceea ce de regulă se întemplă la conferirea stipendiilor. Se poate adevărat să fie preferiți indiviți, cari după o matură cumpenire a tuturor împregiurării locale și a persoanelor nu merită preferință. Deci este de lipsă ca la conferirea ajutoarelor Consistoriu să procedadă obiectiv și să nu se lase ademenit de recomandațiuni și de considerațiuni personale. Protecțiunea joacă un rol mare pretutindenea și devine urgentă când ea isvorește din motive și considerațiuni de partid. Credem că vener. Consistoriu va fi la înălțimea misiunii sale și se va arăta adevărat interpret al intențiunilor fundatorului.

Aceste sînt observațiile subiective ce ne permitem ale face.

La aceste vom adauge și unele momente obiective:

Mai întăiu trebuie să se țină seamă de acele ramuri de profesiuni, care sînt mai puțin reprezentate, dar de o necesitate învederată pentru poporul român. Sînt adevărat unele meserii, care nu sînt prea răspândite printre români. Aceste trebuie încurajate și spriginite prin ajutoare. Bărbații nostri din Consistoriu, dintre cari cei mai mulți sînt și membrii ai comitetului Asociațiunii transilvane, cunosc din experiență proprie starea și proporțiunea profesiunilor și vor să se conformeze în aceasta privință.

În a doua categorie vine a se considera — cu privire la cei ce s'au făcut maeștri — locul sau orașul, unde respectivii și-au deschis meseria. Eu cred, că acei sodali cari vor să se facă maeștri într'un oraș unde industria română e slab reprezentată *ceteris paribus* trebuie preferiți aceluia, cari se află într'un oraș unde industria noastră se află în număr mai considerabil. Cu deosebire se recomandă cei din orașele săsesci. Industria noastră în orașele fundului regiu e neînsemnată și nu poate susține concurența cu industria streină. Tot aceste sînt a se considera și prin orașele ungurești, situate între români. E mirare când vedem Clușul — Mureș-Oșorhei-Turda etc. situate între români și cu industrie română foarte neînsemnată. Firesc că ajutorul nu va improvisa la moment condițiunile de concurență, însă va pune basă pentru viitor și aceasta va fi de ajuns deocamdată.

FOIȚA.

Lectură oprită.

(Noveletă de E. M. Vacano.)

Contesa Emilia Gollvill-Valero era una dintre cele mai imponente dame din Roma. Se vorbea că era foarte avută, și avea în palatul seu strada Ripetta câte-va tablouri originale.

Dînsa era una dintre acele femei, la a căreia privire esclamăm cu entuziasm: Trebuie să fie fost de o frumseță îngerească!... Un entuziasm mult mai adevărat ca admirarea noastră pentru o jună fetiță — căci nu este egoistic... Dînsa era o femeie rece de și nu rea. În apropierea ei te simțai ca în apropierea unei ruine tăcute. Au bătut și în acest templu imponent o inimă oare când, dar acum numai rațele lunii pătrundeau în aceste ruine misteroase.

Fieca sa Ciccì Gollvill era o poezie a cărei cuprins era junețea — a cărei formă era — frumseța, și a cărei refren era risul ca sunetul curat al argintului.

Ciccì Gollvill avea o escelentă instructoare, ori cât de severă și strictă ar fi fost aceea: pre propria s'a mamă. — Și avea un escelent instructor în toate

sciințele ori cât de strict și sever ar fi fost acela: pre abatele Barili.

Ea deveni sub egida acestor doi învățători model de cultură și totuși resună risul ei nevinovat prin alele de pini din Pincio în oarele libere, și în seratele palatelor ea era dansătoare cea mai impresorată.

Ah! și durere — ea trebuia se dansese mai mult cu principele Toțo Cesarini, vîrul seu din partea repausatului ei părinte. Toțo era foarte nobil, foarte avut, avea mari protecțiuni la curte, și era mirele ei oficial.

S'a observat, că vîrul Carol — din partea mamei — se amesteca prea mult în ordinele de dans ale micii Ciccì.

Și el totuși are un mic oficer fără gagia.

Să-l depărtezi cu forță. Această procedură ar fi aprins în inima inocentei copile schintiaua adevărului. Nu! se mulțămira simplu cu grăbirea proiectatei căsătorii între palețile Cesarine, și Valero; și totdeodată opriră pre mica Ciccì dela cetirea ori cărei cărți albastre.

Vîrul Carol avea — cu toate că era Bersalier — o mică bibliotecă strînsă din toate resortele literaturii, și această mică bibliotecă era legată în pînză albastră: și în aceste cărți albastre cetea Ciccì cu predilecțiune, aceasta s'a observat — și aceste cărți albastre pre multe locuri le subtrăgea oare cine cu cerusa albastră pîn'a nu călători în palatul Valero —

și acesta s'a observat. Eată dar cauza din care strictul învățătoriu oprì junei frumseți cetirea cărților „albastre.“

Dar într'o și

Oh! era o frumoasă și a inaugurândei primăveri, mirosul vioarelor umplea aerul — și mîne era se fie ultimul bal, în saloanele drăgălașei și vialei madame Barbe Rossi. Atunci fără veste — la oară neîndatinată surprinse Abatele Barili pre mica Ciccì în odaia ei.

Oh! ceriule! ce ascundea copila între crețele rochiei sale sub evantaliul seu pre care-l purta hors de saison, și care numai în oara balului avea se o recorească?

Era — abatele a vîdut prea bine — o carte albastră, o carte urgentă.

El ceru „*corpus delicti.*“

Dînsa nu putea să-l refuze.

Cu față severă ceti el titlul. Oh! și ce titlu! cartea se numea „Conducător și Sfătuitor onest pentru morari.“

Dar acest conducătoriu era legat albastru și acest sfătuitoriu avea locuri subtrase. Lucru natural! Și încă următoarele locuri:

„Fie care morariu se teme iarna de ghiață pentru apa sa.“ și: „Sălci pe marginea apei string prea multă zăpadă, cu cât este malul mai liber, cu atât mai sigură apa.“ Sau: „Moara este ca un orologiu:

Industria la sate — n'are nici o valoare, mai ales dacă respectivii profesioniști nu sunt pe deplin calificați. La sate mici se așează mai cu seamă cârpații, cari nu sînt de nici un folos. Atari elemente nu merită a se lua în considerațiune, pentru că scopul nostru trebuie să fie a funda o industrie solidă și aceasta numai la oraș se poate obține.

Ne trebuie elemente oreșenești, clasa de mijloc și aceasta necesitate nu trebuie pierdută din vedere.

Multe ar fi de șis încă în această materie, dar cred că vor fi de ajuns cele espuse mai sus. Nu voi se dau lecțiuni la nime, ci numai se atrag atențiunea asupra unor lucruri de importanță la distribuire de asemenea ajutoare.

Un ortodox.

Coroșpondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De pe valea Arieșului. Dle Redactor! Înflorirea ori căruia stat poliglot atârna dela mulțămirea perfectă a tuturor popoarelor cari 'l compun.

Până când un element al unui atare stat se sforțază a se ridica pe conta celuilalt și își aroagă sieși exclusiv dreptul de esistență dîcînd celorlalte elemente cum dicea Malthus copiii născuți în țeri prea înpopulate: „pentru voi nu este loc la banchetul vieții” în statul acela nu poate se domnea scă armonia deplină și nice nu poate se face pași spre înaintare. Acesta e un adevăr, despre care ne putem convinge din esperința de toate țilele și care 'l putem ceti adese-ori în diarele noastre.

Nimenea nu va putea contesta că șovinistii maghiari împing carul statului prin politica lor cătră abisul perirei.

Nemulțămirea popoarelor nemaghiare este la culme, și nu e lucru de necredut, că aceasta, continuându-se status quo... ușor va izbucni în forma unui vulcan teribil.

Popoarele de pe teritoriul coroanei ungurești sîrăcesc pe ți ce merge în urma nenumăratelor dări directe și indirecte și a mulțimei de greutăți, cu care au de a se lupta necontentit. Să pare că cei din fruntea statului nu se ocupă cu altceva decît numai cu inventarea feluritelor moduri, prin cari se poată stoarce mai bine țara. Lumea se întrebă mereu unde se varsă atâta bani ce se iau de pe spatelul poporului, noi îi dîcem „în punga popii” după ȳicala românului.

Emigrațiunile au devenit ceva lucru obicinuit, de care nice nu se mai miră nimenea. Adevărat că încă de pe la noi până acuma n'a emigrat nimenea dar mergînd astfel cursul lucrurilor ne temem că ne vom treȳi într'o bună dimineață, cu fenomene de aceste ne mai uitate prin poenile și dumbrăvile munților apuseni.

Prețutindenea unde te întorci numai, intîmpini vaiete și amărăciuni încât adeseori te întrebi „ce va mai fi oare de statul acesta.”

Ori și ce conversațiune cu poporul nu poate se constee decît din tînguiri, că numai poate suporta sarcinile de acum și e silit se iee lumea în cap.

Apoi în comitatul nostru „Turda-Arieș” se pare că s'a adunat toate necașurile, cei dela putere numai caută la altceva decît să-și satisfacă interesele lor maghiare. Fiind poporul nostru activ, deși e situat în nesce locuri nu prea productive, a avut cu ce să sature nesașii domnilor dela comitat.

Dacă lucrul se va desvolta tot astfel apoi va veni timpul, când domnii vor trebui să mai caute după aur prin Arieș și după bunătăți rēmase dela Daci prin colțuri (stânci), căci de gata nu vor mai găsi.

Ar face un bun serviciu statului când cei dela putere s'ar decide a pipăi pulsul poporului și s'ar informa direct dela densus despre durerile lui, apoi când ar și căuta să vindece ranele aflate. Cu de aceste însă nu se ocupă șovinistii decît cu altele cari se poată servi idolului la care se închină cu toții ideei de stat maghiar. Este o idee fiesă aceasta carea ori cât se vor sforța nu-i vor putea da ființa.

Sînt zadarnice toate încercările lor și nu va trece mult, sperăm, până când vor trebui să se trezească din orbia lor de astădi.

Noi le-o spunem verde, dară glasul nostru rēsună în pustia, căci „Iuda cel fără de lege nu vrea se înțeleagă.” În loc de a înțelege ei ne persecută și lucră pentru idea de stat maghiar.

Greutățile am șis că sînt mari, deficitul numai scade și ei golesc din vistieria statului pentru a înființa școli de stat unde nu este nici o necesitate. Numai de vre-o doi ani s'a înființat și pe Arieș două școale de stat una în Ofenbaia și alta în Cămpeni, unde nu se simția trebuința. Pentru acele varsă bani din greu, ear pentru școalele noastre nu dan nice o para. Aceasta încă e dreptate să tot dee poporul nostru și se numai iee. Nu-mi s'a dat a ceti prin diare, că ministrul de culte ar fi dăruiț ceva pentru vre-o școală română dar școale de stat unde nu se simte trebuința să înființeze și ridicata.

Nu-i mirare dacă foile din Cluș recomăndau cu atăta căldură pe parasitul nostru inspector școlar Moldovan Gergely ca profesor pentru catedra română la universitatea de acolo în locul lui Dr. Gregoriu Silași. În adevăr acesta s'a bine meritat pentru stat după cum 'l înțeleg maghiarii prin înființarea celor două școli. Se înșală cu toate acestea toți aceia, cari cugetă că din muntenii noștrii vor pute să facă altceva decît români. În dēșii ca în toți românii este tare simțemintul național și mai bucuros vor renunța la viață decît la națiunea lor.

Aceasta trebuie să o șcie și Moldovan Gergely și toți maghiarii și se numai incerce lucruri de a lui Sisifus din mitologie.

Eu susțin cum dicea odată Pirhu despre Fabrițiu că mai curînd se va abate soarele din cursul sēu decît acest om dela calea dreptății, muntenii noștri mai bucuros vor aștepta să le apună steaua vieții decît să-și părăsească naționalitatea lor.

Un muntean.

Onestitate diaristică.

Reuniunile preoșeci proiectate de domnul protopresbiter Simeon Popescu au pus în febrilă iritațiune pe colegii noștrii dela „Tribuna”, și i-au adus în incurcătură așa de mare, încât încep a deveni cam ordinari în purtare și espressiuni.

Se nu se incurce lucrul.

În urma articolului nostru din Nr. 105, diariul „Tribuna” în Nr. 120 se ocupă cu „Telegraful Român” și după multe personalități ajunge la obiect. Comunicănd scrișoarea, prin care dl Ioan Slavici fu rugat se reproducă cetitorilor „Tribunei” articolul cu pricina din „Telegraful Român” serie:

„N'am făcut, se înțelege, ceea ce ni se cere în această adresă, fiind că n'avem dreptul de a o face. Coloanele

„Tribunei” sînt rezervate pentru lucrurile cari nouă ne par mai importante. N'am publicat nici adresa, deoarece credem, că e compromișitoare pentru cel ce a scris-o, și n'avem nici un interes de a compromite pe un coleg, care — astădi cel puțin — susține principii apropiate de ale noastre. Singurul lucru ce puteam face era să le facem autorilor articolului împărtășire despre adresa primită și să le deschidem coloanele „Tribunei” dacă vor să rēspondă. Aceasta am și făcut-o.”

Noi am arētat deja cetitorilor că citatul articol este falsificare tendenșioasă și calumniare de tot ordinariă. Am voit însă să se curme cauza în mod onest, și am creșut că mijlocul cel mai potrivit, calea cea mai scurtă este, dacă cetitorii „Tribunei” se vor convinge din propria intuițiune despre starea lucrului.

Ce fac colegii dela „Tribuna”? O spun fără șfeală că coloanele Tribunei sînt rezervate pentru lucruri care lor le par mai importante. Tot așa opinează și despre publicul lor.

Se ne ierte colegii dela „Tribuna”.

Ei despre ei pot avea asemenea opiniuni șinistre, nu le permitem însă insinuarea de asemenea opiniuni la publicul lor. Publicul român până acuma n'a admis șarlatania nici chiar în diaristică, care este factor important în viața noastră națională. Publicul român în onestitatea sa a pretins totdeauna ca diaristica românească sau se lupte cu arme oneste cu devisa: „Dreptatea și adevărul mai presus de toate,” sau se înceteze.

Spiritul de jidan infiltrat fără șfală în inima românului de unii dintre colegii dela „Tribuna” — excepșionăm pe domnul Slavici — spiritul de jidan, șarlatania, n'a prins la români, și dacă va voi Dumneșeu nici nu va prinde. Rēșpingem deci în numele publicului român și spre salvarea onestității presei române dela noi insinuarea șurorii din Strada Cisnădiei.

Excepșionăm pre domnul Slavici, căci la Domnia sa presupunem tărie sufletească. Abia o șeptēmână a trecut de când domnul Slavici la adresa presei ungurești scria unele ca acestea: „Se iau părți isolate din articulele noastre, se traduc reu, se interpretează fals, se trag din aceste false interpretări false conclusiuni, și astfel ne pomem de odată în raporturile biroului de presă șchimonosifi, de nu ne mai cunoascem pre noi înșine.” „Tribuna” numărul 110 a. c. dela 29 August.

Ceea ce impută „Tribuna” presei maghiare, o face „Tribuna” față cu noi, și aici nu poate vorbi domnul Slavici.

Se cerea ca „Tribuna” dacă ține la demnitatea sa, să fie onestă față cu noi din respect cătră publicul seu chiar, și sau se rēmână pe calea adevărului, sau se spună că chemarea ei nu este a lupta pentru adevăr, și noi o lăsam în numele Domnului.

Dacă nu-i par importante cele scrise de noi, pentruce reproduce lucruri neimportante după părerea ei, pe care le falsifică spre a le face importante, și falsificate le aruncă în spatelul publicului român?

Aceasta nu este caracter românesc, este caracter de jidan introdus acuma în diaristica noastră.

Collegii dela „Tribuna” se mai fac naivi și ne întrebă: cine grăiesce prin coloanele „Telegrafului Român”? și cine ia rēsponderea pentru cele scrise în „Telegraful Român”?

Ne mai spune apoi că congresul nu, șinodul nu, consistoriul (???) nu.

La diariul „Tribuna” redactor responsabil este domnul Păcurariu, director domnul Slavici.

O ȳi rece face ca moara să se oprească, în lipsa unui morariu activ.”

Abatele șcia destul. Câte cuvinte de simpatie o fi schimbat vērul Caroli cu Cici în afundăturile ferestrelor sub umbra perdelelor, la petreceri de casă. Dacă aceste construcțiuni avem deja un înșeles profund și tainic.

Abatele era un bărbat rece, sever, întunecat; și mai rece, mai severă mai întunecată deveni față lui la cetirea fie-căruia cuvînt.

În fine se întoarse cătră eleva sa, cătră șermana mică Cici.

„Dta ai cetit într'o carte albastră!” dîse el.

Ea frîngea evantaliul seu, se revoltă în contra tirăniei, dar se rușină și de neascultarea sa.

„Ce vină am dacă cartea este albastră.”

„Dta șci prea bine, că albastră-ți este oprită” replică el aspru și rece. Și mai ales locurile subtrase. Dēnsa rîse mănioasă. „Doară o fi ertat se-mi subtrag roate de mori”; strigă ea.

„Roate de mori!” Făcu asprul abate șerios.

„Cugeti doară Contesine că eu nu înțeleg aceste locuri?” Aceste dîceri nevinovate devin prin subtragerea cu cerusa albastră o crimă! Ele sună: Fiecare morariu se teme earna de ghiată pentru apa sa. Se numesce: Eu proprietariul acestor cărți albastre me tem de inamicul abatele Barili pentru

amorul nostru, păzescete de el.” Apă „cu cât malul este mai liber — se chiamă: cu cât te alipesi mai puțin cătră familia Dtale — cu atăta mai bine! și în ștērșit, face ca moara să se oprească — este ea: Eu voi deveni infidel dacă nu te hotăresci degrabă! Așa e copilă ușoară?”

„De unde șci Dta aceste?” întrebă Cici cu mirare.

Abatele o privi cu șeriositate.

„Copilă ce ești! timpul, esperiența și Ingrigirea pentru alții, m'a învățat.” Dîse el simplu. „Acum mă duc însă la șermana Dtale, mamă.”

Cici fugi după densus cu mânilor împreunate.

Oh! nu, mă rog nu! se roagă ea șpăriată, mama și așa este de tot tristă, și eu șigur n'am comis nici un rēu.

Preotul însă dispărū.

El se duse la bētrāna contesă și-i desfășurā starea lucrului. Ei nu mai vorbeau despre legătura albastră după ce cetiră împreună toate locurile subtrase.

Contesa hotărîse pre nepotul seu Cesarini pentru fiica sa, pentru că era bogat și dēnsa cu mult mai neavută decum o credea lumea. Ei vorbeau împreună despre nenocirea ce ar putea resulta din cășatoria copilei, când aceasta ar alege din doi pre cel puțin bogat.

Dar aerul aromatic de primăvară a acestei țile strălucitoare trimise o admoniare miraculoasă în

sufletul șeriosului bărbat. Și depre buzele sale tremurānde ca penaintul la resărire erbei curgeau ca aroma de violele următoarele cuvinte:

Emilia! Îți aduci aminte de când eram însă un petulant oficer? Gori Ermenyi me numeam atunci. Și cum te iubeam; și ce șerac eram, și părinți tēi 'ți opriră epistolele de coloare roșetică, și te mărîtară după vērul Gollvill. Și eu — eu devenii prea tăcut pentru traiul soldășesc, și prea bētrān pentru viață. Și cum te-am regăsit — eu un șerman amărât prost — prin protecțiunea unchiului Cardinal — și tu o vēduvă tăcută. De atunci inima mea căreia nu-i-a fost permis se bată pentru fericirea nimeni și-a îndreptat întreaga sa iubire spre copila ta, Emilia.

Și mi se pare că aceasta veche tragedie are să se repeteze aici. Noi ambii șuntem șermani, Emilio.

Și greu a trecut timpul până am îmbētrinit, și ne-am regăsit în fine — amici — liniștiți.

Se facem noi oare — cu a căroră putere stă — ca acesta până primăvara se înghețe — precum a înghețat primăvara vieții noastre.

Ea prinse mână bētrānului învățatoriu al ficei sale. Este copila lui și ta înveți să fiu indulgentă cu dēnsa? Și frumosul seu cap se pleacă preste mână lui, și buzele sale o atinseră ca pre reliquia unui sânt.

Apoi luă cartea cea urgisită și cu ea în mână se duse la Cici, pre care o luă la rēspondere pen-

Ne întrebăm acum și noi cine grăiesc prin coloanele acestei foi.

Congresul? Nu!

Sinodul? Nu!

P. asesor consistorial X? Nu!

P. protopop Y? Nu!

P. vicariu Z? Nu!

PP. Protosinceli N. N.? Nu!

Ei! Am dori se scim cine grăiesc dară prin coloanele acestei foi? Și aceasta numai pentru paritate de oficii și persoane între „Tribuna“ și „Telegraful Român.“

„Tribuna“ însă nu se oprește aici, ci în numărul următoriu 121. — continuă.

Sub titlul „Pecatele noastre“ scrie: „Telegraful Român“ urmează a căuta gâlceavă.“

Cetim în numărul dela 11/23 l. c. următoarea declarațiune.

Reproduce aici declarațiunea domnului protopop Simeon Popescu și comentarele noastre din numărul 107. „Telegraful Român“, apoi face următoarele observări:

„Cu alte cuvinte articolul publicat în nrul 109 al „Tribunei“ este o „falsificare“, despre care preoțimea „nici cunoscință nu are,“ și preoțimea din tractul Sibiului e învitată a ne da de gol ca pe anii, care am scris acel articol și l'am publicat ca fiind venit din partea „mai multor preoți.“

Dintre două una: ori este adevărat ceea ce insinuă „Telegraful român“, și atunci este o rușine pentru publicul român, că există și poate exista un diar ca „Tribuna“; ori nu este adevărat, și atunci este o rușine pentru noi Români, că poate în mijlocul nostru să se permită cineva impertinența necualificabilă de a face această insinuație.

Este o nesocotință copilărească de a crede, că prin asemenea insinuări sântem loviți noi: sânt loviți autorii articolului publicat de noi, e lovit publicul român, care ne cetesce.

E treaba autorilor să se apere față cu această lovitură și treaba publicului să judece și să răsplătească.

Noi, plini de încredere și bunăvoința publicului, ne mânginim a înregistra, și urmăm a ne face ca și până acum datoria.“

„Tribuna“ bine vorbește, și ea bine scie pentru ce vorbește așa.

Susținem cele dișe, și publicul român cu toată bunăvoința sa nu va suferi ca șarlataniile să se facă în numele său.

Preoțimea din tractul Sibiului are a face din două una: sau tace, și atunci rămâne solidară cu blasfemiile din diariul „Tribuna“, sau dechiară întocmai ca domnul protopop tractual, că ea n'are cunoscință de cele ce s'au scris sub numele ei, și atunci rămân toate în căra colegilor dela „Tribuna.“

În tot cazul onorata preoțime din acest tract are să facă lumină, dacă nu-i va preveni cu iutele „Tribuna“ publicând numele celor „mai mulți preoți,“ subscriși la declarațiunea, ce a publicat'o în contra „Telegrafului Român.“

Deci — să auzim!

Redacțiunea.

Invitare.

P. T. Domnii, membri ai clubului reprezentanților municipali de naționalitate română din comitatul Sibiului, sânt invitați a se întruni la o conferință prealabilă pentru congregațiunea din 17/29 Septembrie a. c. în 16/28 Septembrie a. c. la 4 oare după amiaza în Sibiu.

Localitatea „Societății române de lectură“ (strada Cisanădiei Nr. 7).

Sibiu, 12/24 Septembrie 1884.

A. Trombițaș,
secretar.

N. Cristea,
president.

tru neascultarea sa, aici și mărturisii greșala plângând cu capul în perinele divanului, și mai târziu la peptul mamei sale.

Ce să fac — se vază ea — dacă — dacă toate cărțile lui sânt albastre — apoi ce privește subtergerea... Oh! Mamă! Doamne Doamne! cât sânt de nefericită!

Bătrâna contesă se întoarse cătră Abatele, care sta suridând după portieră.

Spune că astăzi nu-i este permis a eși din odaie, nice când vărul Carol va trece pe-aci se deschidă fereastra. Cel mult va pute suflând pe geamul ferestri se scrie cu degetul numele lui.

Apoi preste patru săptămâni vei cununa pre Cicci cu Carol. Așa-i Abate? Drept o fi oare?

Seriosul preot i sărută mâna.

Și Cicci era nebună de bucurie. Ce bun e Dumneșu strigă ea.

Poate că ambii bătrâni își vor fi pus întrebarea:

Pentru ce n'a fost și cu noi așa? Dar ei suridea.

Cine a abdiș și fericesce pe alții, poate suride precum odinioară tinerii în cuptorul cel de foc.

X.

Mulțămită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunii femeilor române“ au mai încurs următoarele obiecte:

Dna Ana de Cservedi, un blid pentru compot, 2 vase de flori, 2 ținetoare de lemnuse; d-ra Maria Papp de Grid, o pânzătură pe mijlocul mesei brodată; dșoara Eufemia Cojanu, una cutie din mosaic de pădure pentru lucruri de mână; dșoarele Ana și Maria C. Pop, una perină de canapea brodată, 3 serviete pentru poame brodate; dnul N. F. Negruțiu redactor, un album de pele, una mapă de scris 1 notes de peluche vână, 1 notes de atlase; dna Maria Candrea, 2 pocale pentru bere; dșoara Aurelia Candrea, una broderie pentru țiiitor de ștergare; dna Eufemia Albescu, 1 covor țesut; dna A. Morariu, un blid de sticlă pentru deșert; dna Iudita Almășian, una traistă de lână; dșoara Samfira Motora, 1 ștergar, 1 servet țesetură țerănească; dna Aloisia Muciu Urechia, un blid pentru poame, una tavă pentru lampă și 5 metri ciucuri naționali; d-ra Maria Bologna, 1 țiiitor de carte de vizită din bronce dșoara Justina Roman, una corfă de hârtie cu broderie; dșoara Maria Roman, una corfiță pentru lucru de mână cu broderie; dșoara Marița I. Muntean, una perină de canapea brodată; dnul Corneliu Aiser amplotat, 1 port-tăbac cu aplicațiune; dnul Anania Trombițaș asesor consistorial, una opincă de terra-cossa ținător de juvaere; dna Zoe Petric colectantă, una păreche păpuși brodați; dșoara Maria Grădinaru, 1 țiiitor de chei în mosaic de pădure; dșoara Victoria Popoviciu, 1 țiiitor de tutun în mosaic de pădure; dna Elena V. Voina, 6 serviete pentru poame cu broderie: dșoara Victoria St. Iosif, una placă de cămașe croșetată; dșoara Sofia C. Popoviciu, 1 etager de părete cu aplicațiune; dșoara Maria Muntean, una perină de divan croșetată; dna Susana Nanu, una pânzătură țesetură proprie; d-ra Elena G. Rusu, 2 funduri de perină croșetate; d-ra Ecaterina Rădulescu, 2 funduri de perină croșetate; dșoara Iulia Androne, 4 metrii dentelă croșetată; dșoara Elena Th. Nicolau, 8 metrii dentelă croșetată; dșoara Lucreția Petric, una pantlică brodată pentru pușca de vână; dșoara Maria Dumitru, una taviță de hârtie; dna Octavia Stănescu n. Bariț 4 sticle cu dulceață; dna Agapia I. Droc, 1 Blid în argint și cristal pentru înghietată; prin dnul I. German colectant; dna Amalia Albu, 2 păhare de flori; dna Iuliana Zeri, 1 ștergar; Econoama Eva Oprișă, 1 ștergar, una merindeață; dna Ana Ilieș, 1 ștergar; dna Maria Bontescu n. Bariț, una liră turcească; dna Ecaterina Prișcu, una corfiță de bilete cu broderie; dna Maria Gligor, colectantă, un ștergar brodat, una servietă pentru poame brodată; dna Carolina Bubenic, una călimar, una perinută pentru ace; dna Carolina Pag, 1 cadru pentru fotografie, un țiiitor de orologiu; dna Irina Tomuța, una periniță pentru ace, 1 servet pentru poame; dna Tecla Comșa, 1 sorț italian brodat; dna Carolina Comșa, 1 acoperitoriu pentru cilindru de lampă; dna Iulia Szabo, 1 buchet de flori artificiale; dna Gizela Murerescu, 4 inele pentru servete brodate; dna Valeria Murerescu, una tavă pentru lampă; dna Albertina Criscior, una corfiță de bilete din ață; dna Amalia Bolboacă, una păreche legători de ciorapi cu aplicațiune; dna Eufemia Bolfa, una corfiță de bilete din lână; dna Georgina Beovicu, 1 însemnător de cetit; doamna Maria Beovicu o tavă pentru lampă din lână; dna Ana Sida una tavă pentru lampă din lână; dna Carolina Borlea, una căciulă comodă; dna Eugenia Hubrich, 1 acoperitoriu de cartofi croșetate; dna Teresia Gyarmaty, 1 ținător de orologiu; dna Adelina Tod, 1 album pentru fotografii de format mic; dna Gunicunda Ulain, un vas de flori; dna Florentina Stupniczki, una periniță pentru ace; dna Hermina Loos, una servietă pentru poame brodată; dna Teresia Magdu una servietă pentru poame brodată; dna Maria Gyarmaty, 1 acoperitoriu de cartofi croșetate; dna Maria Ribiczei, una placă de cămașe croșetată; dna Ana Ribiczei, una traistă croșetată pentru scolarite; dna Irina Kertzo, dentelă pentru una păreche ciorapi impletită; dna Irina Adam, 1 servet pentru poame brodat și croșetat; dna Ida Comșa, 1 însemnător de cetit, ciucuri impletiți pentru ștergar; dna Iudita Todescu colectantă, 1 cămașă femeiască după portul țerănesc din Bucium; Crișan Maria lui Nicolae 1 traistă țesută din lână colorată; Ciora Elena lui George, 1 merindeață; Ciora Ana lui Ilie, una traistă din lână colorată; Danciu Savi lui Ioan 1 măsurită. Crișan Sofia lui George, 1 ștergar 1 merindeață; Danciu Salvina lui George, 1 merindeață; Jurca Susana a Niculiți, 1 merindeață; Maria Susana, 2 coți jolgiu; Jurgiu Sofia lui Iosif 2 coți pânză; Jurgiu Sofia lui Ioan, 1 ștergar, una traistă; Jorgu Maria, lui Candia 1 ștergar 3 coți pânză; Danciu Nastasia, lui Alesandru 1 merindeață; Tomuși Anica lui Nicolae, 1 traistă din lână; Butu Iustina lui Ionuț 1 traistă din lână; Ferru Elena lui George, 1 traistă

din lână; dșoara Maria Tomuși Teodor, 1 servet țesătură proprie; Tomuși Iudita lui George 1 merindeață 1 traistă; Dna Maria A. Pecurariu colectantă: 1 față de masă de filet brodată; dna Amalia N. Dima 1 pânzătură pe mijlocul mesei filet și croșetată, 1 servet pentru poame croșetat; dna Mina Pop 1 corfiță de părete cu broderie; dșoara Adelia Popoviciu, 1 însemnător de cetit; dșoara Ema Popoviciu dentelă pentru o păreche ciorapi; dșoara Valeria Popoviciu, o păreche legători pentru ciorapi brodat.

Dșoara Anica M. Dima 1 servet de pâne brodat național; dșoara Maria P. Simtion colectanta: 1 sorț italian țesetură proprie; dna Maria P. Simtion n. Henteș un ștergar țesetură proprie; dna Maria Popa Necșa, un șurț italian țesetură națională; doamna Ana Imberuș, 4 Entre-Deux croșetate; Doamna Maria D. Comșa; una farfurie antică de cusitoriu. dna Elena Alecsie Verza colectantă, 1 față de masă de bumbac croșetată; dșoara Ana Georgiu Verza, 1 față de perină filată; dna Maria Stefan Tocitu, 1 ștergar de pânză bumbac; dna Paraschiva I. Dariu, 1 corfiță pentru bilete; dșoara Maria R. Tocitu, 1 ștergar de pânză; dna Maria I. Dorca, 1 păreche pantofi cusuți cu lână; dna Maria St. Dragomir, 1 servet de pânză; dșoara Maria Popescu, 1 pantof pentru orologiu; dșoara Eugenia Popescu, 1 țiiitor de orologiu din mosaic de pădure; dșoara Lucreția Popescu, 1 însemnător de cetit brodat; dna Maria Stoian, 6 servete țesătură de casă; dna Valeria I. Găvrus, 1 cămașe bărbătească din borangie cusută cu arniciu; dna Maria Victor Popea, 1 ștergar pentru cap din borangie; dna Maria Radu Butu, 1 ștergar de pânză; dna Paraschiva Petru Manole, 2 servete pentru masă; dna Emilia N. Chiorniță 2 ștergareș cu broderie; dșoara Maria Maximilian, 1 taviță pentru lampă cu aplicațiune. Dșoara Maria Navrea: 1 țiiitor de jurnale croșetat. Dșoara Ana (orfană) Nic. Stefleș 2 cătrinte săliștenesci țesetură proprie. Dna Elisabeta P. Popp, colectantă: 2 vase de flori, Dșoara Elena P. Popp, 1 perină pentru fotel croșetată și brodată. Jehovah de Karmen Sylva orig. Dna Zinca Pandrea 1 corfiță pentru lucru brodată. Tomușiu Anica, ajutor în bani 30 cr., v. a.

Pentru bunăvoința documentată față cu scoala reuniunii comitetul le exprimă mulțămită pe calea aceasta.

Varietăți.

* (Cas de moarte). În Turda a reposat la 11/23 Septembrie a. c. **Ludovica Moldovan** născută **Stwerteky**, soția domnului avocat Anania Moldovan.

* (Deputați la congres). Pentru congresul național bisericesc s'au ales deputați mireni:

În cercul I. Sibiu, domnul Iacob Bologa, cons. aulic în pensiune; cercul II. Săliște, dl Eliă Macellariu, cons. gub. în pens; cerc. IX. Alba-Iulia, dl Rubin Patîța, adv.; cerc XI. Turda, dnul Parteniu Cosma, adv.; cerc XII. Cluș, dl Petru Roșca, oficial la consistoriul arhidieceșan.

* (Din viața generalului Davila). Într'una din zile, dl Dr. Fialla fiind chemat în grabă la dl Ioan Cantacuzin, fiul fostului caimacan al țării, Costache Cantacuzin, a căruia casă i sta totdeauna deschisă, nu întârziă a se presenta, căci scia foarte bine că trebuia se fie cine-va din curte, bolnav. În adevăr, unul din vișiiți se îmbolnăvise după aparențe destul de grav. D. Fialla, vizitându-l și găsindu-l amețit de spiritoase, i prescrie un purgativ, ținându-i pacientului se ia doftoria în două rânduri, lăsând la mijloc un timp de un cias. Dar ce se întâmplă? Abia luă din medicament jumătate și nenorocitul mură ca trăsnet. Îndată toți se gândiră că aici au de aface cu un cas de inveninare și dl Cantacuzin sigilă însuși restul din medicament trimițându-l drului Davila, care pe vremea aceea era inspector sanitar, general civil și militar.

După ce se informă Davila de toate cele întâmplă, esamină bine restul medicamentului, rupse sigilul și bău ce mai rămăsese în sticlă, până la fund, ținând: „A murit vișitiul de prima jumătate atunci eu trebuie să mor de cealaltă, de unde nu, doctorul nu e de bănuț.“

După un ceas, dl Fialla se pomeni cu o scrisoare din partea lui Davila, rugându-l să vie până la densus. Conformându-se acestei invitații ténérul doctor, căci dl Fialla era pe la începutul carierii d-sale 'l află pe Davila la masa de lucru cetind. Davila era sănătos. Medicamentul nu era otrăv!

Faptul acesta, de o colegialitate plină de nobleță e de o vigoare antică.

(Comunicat de dl Dr. Fialla)

Posta Redacțiunei.

Domnului „U“ din protopresbiteratul Alba-Iulia. Te rog se binevoesci a ne spune cine ești, ca se putem reflecta la corespondența trimisă. Scrisori anonime, nu putem publica.

Nr. 3335. Plen.

[876] 2—6

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din
fundațiunea Andronic.

Din *fundațiunea Andronic* sunt de a se conferi pe anul 1885 următoarele stipendii și ajutoare:

a) **una sută** de stipendii și ajutoare de câte 30 fl. pentru tineri, cari au intențiunea de a se aplica ca novici la meserie și industrie, apoi pentru învățacei aplicați deja la meserie și industrie, și în fine pentru învățacei, cari au devenit sodali (calfe) în anul curent 1884;

b) **unsprezece ajutoare** și anume: **cinci** câte de 100 fl., **patru** câte de 150 fl. și **două** câte de 200 fl. pentru sodali (calfe), cari sunt în condițiunile recerute de a se face măestri;

c) **două stipendii** de călătorie, și anume: **unul** de 200 fl., **ear altul** de 300 fl. pentru sodali (calfe), cari voesc a călători afară din patriă, pentru a se perfecționa în meseria sau industria lor.

Toți cari voesc a concurge la aceste stipendii și ajutoare trebuie să dovedească:

a) prin atestat dela oficiul parochial concernent, că sunt români greco-orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comunal, starea averii proprii și a părinților;

c) prin atestatul oficiului parochial, la care aparține concurentul sau familia concurentului, dacă trăesc părinții, câți copii minoreni sunt, câți din acestia umblă la școală?

În special **tinerii**, cari au **intențiunea** de a se aplica ca novici la meserii și concurge la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale indicate mai sus trebuie să mai intrunească următoarele condițiuni:

1. Se nu fie mai tineri de cât de 12 ani;

2. Se fie absolvat cu succes bun cel puțin școala elementară (atestatele școlastice);

3. Se fie încheiat contract cu maestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea ce se va dovedi prin așternerea contractului.

Învățăceii aplicați deja la meserie sau industrie, cari concurge la stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generali, trebuie să mai intrunească următoarele condițiuni:

1. Se fie angajați la vre-un măestru cu contract, care să se alătore la cerere.

2. Să aibă purtare bună dovedită cu atestat dela maestrului, la cari au fost și sunt aplicați.

Sodalii, cari concurge la ajutoriu anual câte de 30 fl., afară de recerințele generale trebuie să intrunească următoarele condițiuni:

1. Să fie devenit în anul 1884 sodal (certificatul de sodal).

2. Să aibă atestat dela maestrului despre purtarea bună. Se producă și alte documente recomandătoare; precum d. e. dacă sunt membri ai vreunei reuniuni de sodali (certificat dela presidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurge la ajutoriu câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl., pentru a se putea face măestri, au să intrunească afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Se fie declarați în regulă sodali (certificatul de sodal).

2. Să fie lucrat cel puțin 3 ani ca sodali (certIFICATE dela maestrului).

În cerere se arete anume: unde voesc a se așeza ca măestri și ce fel de mijloace bănesci mai au, asemenea să producă și alte documente

comandatoare, pecum d. e. că sunt reembi ai vre-unei reuniuni de sodali (certificat dela presidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurge la vre un stipendiu de călătorie câte de 200 fl. sau 300 fl., afară de recerințele generale, au să mai intrunească următoarele condițiuni:

1. Se fie absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale sau reale (atestată de școală).

2. Să fie declarați în regulă sodali (certificatul de sodal).

3. Să fie lucrat cel puțin trei ani ca sodal (certIFICATE dela maestrului).

Concurenții la aceste stipendii de călătorie au să arete în cererile lor, în ce limbi știu vorbi și scrie, și care este planul detaiat al călătoriei lor.

Dela toți concurenții de ori ce categorie să recere, ca cererile lor să fie scrise și subscrise cu mâna lor proprie și adresate consistoriului arhidieceșan gr. or. din Sibiu, și se între aici cel mult până la **1 Decembrie a. c. stilul vechiu**.

Cererile sosite după terminul de fapt și cele ce nu vor fi instruate precum să recere mai sus, nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința plenară a consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu, 14 August, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nr. 252

[877] 2—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 pct. 5 și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Trei-scaunelor.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului și anume în Sepsî-Sân-Georgiu, care de presente fiind ocupată, fiitorul protopresbiter numai după devenirea ei în vacanță va putea să o ocupe.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sunt:

a) Venitele ordinari protopresbiterali, cari stau din ajutorul de stat și din tacele, ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali.

b) Venitele ordinari ale parohiei de a III-a clasă din Sepsî-Sân-Georgiu după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge numai bărbați apți și bin-meritați pe terenul bisericesc și școlar, în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reali cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din instituturile metropoliei noastre și au susținut cu succes bun esamenul rigoros de calificare; sau cari, după pregătirea de mai sus indicată, au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afară de metropolia noastră, dară apoi a depus esamenul de calificare înaintea comisiunii esaminatoare a Consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificare, dacă în celelalte au calificarea prescrisă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrisă calificare gimnasiale acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zel și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului vor avé dela Consistoriul arhidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post au să așternă suplicele concursuali la Venerabilul Consistoriu arhidieceșan în Sibiu în *restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs* în foaia „Telegraful Român“, alăturând câte o tabelă de calificare, care să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului, anii etății (anul, luna și ziua născerei), studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelor); esamen de maturitate, doctorat ș. a., studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelor și esamenul de calificare); serviciile de până acum pe terenul bisericesc și școlar (timpul, locul și categoria acelor); în fine cunoștința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum: carte de botez, testimonii școlastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificare, atestate de servicii bisericesci și școlastice, eventualminte toate altfel de recomandări.

Sepsî-Sân-Georgiu, 2 Iuliu 1884.

Comitetul protopresbiteral al tractului Trei-Scaunelor.
președinte

Spiridon Dimian, Constantin Dimian,
adm. ppresbit. notar.

Nr. 183.

[878] 2—3

CONCURS.

Devenind stațiunea învățătoarească din comuna Porumbacul-inferior, protopresbiteratul Avrigului vacantă, se escrie concurs până la 25 Septembrie a. c. st. v. spre ocuparea ei, prelungă un salariu de 170 fl. v. a. care se va plăti prin repartiție dela popor.

Doritorii de a ocupa acest post învățătoresc vor avé așternere suplicele lor instruate în sensul legilor din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul susarțat.

Oficiul protopresbiteral al Avrigului în conțelegere cu comitetul parochial.
Avrig 3 Septembrie 1884.

Vasiliiu Macsim,
admistr. pprot.

O mașină de vapor,

forța 25 de cai,

din renumita fabrică a lui G. Sigl din Viena, construcția cea mai solidă, bine conservată se vinde pe prețul cel mai moderat.

Deslușirile se dau de cătră **căpitanatul tîrgului în Noerich.** [886] 1—3

Infalibil.

Retrimitem banii
primiti tuturor acelor,
cari nu va avé
efect

„Roborantium“
(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la **căpătina goală** (pleșugie) la **căderea părului**, formarea **petelor** și la **incărunțire**.

După întrebuintare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn „Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănă F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Herberth, farmacist. Cluj: Nicolau Székely, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Keresztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale pentru frumoseță din care se născă frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vîrsat. — Prețul 85 cr. [713] 25

„Bouquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuinta și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Neîncungiat de lipsă la economia de vite.

Pravuri de Transilvania pentru cai și vite cornute.

Pregătite din cele mai aprobate mijloace de casă, corespunzătoare relațiilor noastre economice și puseiunii țerei noastre, cari atât ca mijloc de cură, cât și ca mijloc preservativ nu ar trebui să lipsească la nici un econom adevărat.

Pentru cai.

Contra ciumei, șoreceilor și altor boale periculoase, precum: catarhooa organelor de respirațiune, catarhooa de stomach, nemistuire, colică, tusa, marasma (Abmagerung) preste tot, contra celor mai decidețoare boale; mai departe servesc pravurile acestea la cal spre crescerea frumoasă și-l susțin sănătos și înfocat.

Pentru vite cornute.

Contra deosebitelor aprinderi și alte boale, precum: flatulentia și colică, mai departe la vaci, dacă dau lapte puțin și slab, contra marasmei (Abmagerung) contra apetitului perdit și cu deosebire la vitele de îngrășat.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

Pravuri de Transilvania pentru oi.

Un obiect neapărat de lipsă în economia rațională de oi, preparat din cele mai aprobate și practice mijloace de casă, cel mai bun mijloc de cură și preservativ contra boalelor epidemice, cari domnesc mai adese ori, precum: Genuriu vermele de plămîna (Lungenwurm), călbează, cloroșea (Anaemie Bleichsucht), tusa, diarhooa, bubat (vîrsat) mai departe restitue apetitul perdit și vindecă toate boalele de stomach și a organelor din lăuntru ș. a. m.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

Pravuri de Transilvania pentru rimători.

Cel mai aprobat mijloc de cură pentru rimători. Curează diarhooa, colica, branca, precum și felurite aprinderi. — E de mare folos și pentru rimătorii de îngrășat, fiind-că face apetit și tot odată și îngrășă.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

[708] 7—10

Depositul principal de expedițiune la

Albert Wachsmann,

apotecar în Borgo-Brund. (Transilvania).

Mai departe în deposit: în Sibiu, Cluj, Alba-Iulia și Sighișoara la J. B. Misselbacher sen., în Bistrița la A. Kollmann, în Deva la Apotecar Josef Fr. de Nadasch.